

4. Marketing Matters. The Olympic Marketing Newsletter // Lausanne, IOC, 1995. - N 6. - P. 8.
5. Olympic Marketing Fact File. - Lusanne, IOS, 1995. - P. 26.
6. Tomlinson A., Young W., Krasevec J. The Olympic Founders and Commercialism // World Sport Management. International Conference Proceedings. - Atlanta, 1996. - P. 8-17.

ФАКТОРИ ЩО ОБУМОВЛЮЮТЬ ЕФЕКТИВНІВНІСТЬ ДІЯЛЬНОСТІ ФІЗКУЛЬТУРНО-ОЗДОРОВЧИХ КЛУБІВ

УСЕНКО Д.В.

Український державний університет фізичного виховання і спорту

Сучасний стан здоров'я населення України, рівень фізкультурно-оздоровчої роботи вимагають корінних змін у діяльності організацій сфери рекреації та оздоровчої фізичної культури.

В останні роки відбулись значні зміни в державній системі управління фізичною культурою і спортом, які призвели до значного зниження ролі держави у вирішенні задач оздоровчої фізичної культури.

У більшій мірі реорганізація відбилась на громадській системі управління фізичною культурою. Фактично усунулись від керівництва оздоровчою фізичною культурою центральні та місцеві профспілкові організації, послабився фінансовий та організаційний вплив добровільних спортивних товариств профспілок, які виявились невідготтовленими до фізкультурно-оздоровчої роботи в умовах ринкової економіки з використанням нових механізмів фінансово-господарської діяльності фізкультурних організацій. Усе це призвело на практиці до значного послаблення, а нерідко і до припинення існування відносно масових форм організації фізкультурно-оздоровчої роботи в трудових колективах, за місцем проживання населення, в зонах організованого відпочинку і в сільській місцевості (Приходько В.В., 1995).

Альтернативою державним та громадським структурам можуть стати клубні форми організації фізкультурно-оздоровчої роботи. На жаль, в Україні відсутній досвід такої роботи. Тому цілком доцільно буде на даному етапі вивчити досвід і практику зарубіжних країн. Оскільки в цих країнах індустрія фізкультурно-оздоровчих послуг є широко розвинутою і прогресуючою. Клубна система організації рекреації характерна для більшості розвинутих країн Європи, США, Австралії, Японії, Південної Кореї. У клубах розроблялись норми і правила сучасних видів спорту, складалась етика джентельменської

чесної гри, реалізувалось право людини на пошук місця у соціальних стосунках (Гуськов С.І., 1994, Левицький В.В., 1995).

У той же час розробка основних положень, які характеризують "клубні" принципи організації роботи фізкультурно-оздоровчих клубів, дозволить підвищити ступінь втягнення різних шарів населення в фізкультурно-оздоровчу діяльність, буде сприяти підвищенню рівня їх здоров'я та раціональному використанню вільного часу. Разом з тим, зміна соціально-економічних умов (введення нових форм фінансово-господарської діяльності, прийняття законодавчих документів з питань власності, зміна життєвого рівня населення), збільшення потреби в нових фізкультурно-оздоровчих послугах (шейпінг, бодібілдинг, аеробіка) змушують по-новому подивитись на діяльність фізкультурно-оздоровчих клубів.

Крім того, у процесі інтегрування України в Європейську спільноту з'являються матеріали, які свідчать про значну роль фізкультурно-оздоровчих клубів в оздоровленні населення, у вирішенні соціальних задач, зокрема в задоволенні потреб у спілкуванні, в проведенні вільного часу, у формуванні здорового способу життя. Клуби повинні стати центрами з організації клубного спорту і підготовки професійних спортсменів усіх рівнів, базою, з якої можна буде черпати кандидатів у збірні команди з різних видів спорту.

Для клубного влаштування фізкультурно-оздоровчого та спортивного життя в країні є необхідним поєднання низки природних та штучних факторів (Теплер Ю.Н., 1996).

Базовими природними передумовами є:

- рівень якості життя людей, при досягненні якого стає можливим і бажаним клубне спілкування та організація дозвілля;
- бажання і вміння індивіда бути вільним (досвід самовизначення та самоорганізації) та наявність реально діючих механізмів захисту свободи людини;
- тенденція до розвитку регіональних культурних традицій і асиміляції досягнень світової культури клубного життя у його різних формах та суті;
- існування активно діючих рекреативних професійних спільнот;
- наявність і підтримка економічних ініціатив в організації дозвілля (держава, спонсори).

Найважливіші штучні фактори:

- здатність організаторів розробити концепцію, адекватну політичному, соціальному життю та інтересам різних шарів населення;
- організація регіонального управління розвитком культури і спорту;

- можливість забезпечити соціальний контроль та моніторинг у процесі розвитку клубної системи спорту;
- досвід розробки та реалізації соціальних проєктів, включно програм використання світового досвіду;
- дії із створення інфраструктури клубів як господарських одиниць;
- механізми, що забезпечують цікавість клубів до політичних та економічних програм;
- наявність програм підготовки та освіти менеджерів клубного спорту.

Усі ці фактори необхідно розвивати при організації клубних форм фізкультурно-оздоровчої роботи.

ПРОБЛЕМИ ЕКОНОМІЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗБІРНИХ КОМАНД УКРАЇНИ З ФУТЗАЛУ

ЛИСЕНЧУК СЕРГІЙ

Український державний університет фізичного виховання і спорту

Існуючи трохи більше двох років, збірні команди України з футболу заявили про себе у весь голос. Це підтверджується відповідними результатами: бронзовими медалями на молодіжному чемпіонаті світу у Фінляндії, а також "бронза" на всесвітньому форумі національних збірних команд в Іспанії.

За такий незначний проміжок часу наші команди встигли взяти участь у трьох світових та двох європейських першостях (посідаючи не нижче п'ятої сходинки), а також у різноманітних міжнародних турнірах як в Україні, так і за кордоном.

Усі ці заходи вимагали значних фінансових витрат. Враховуючи, що футбол не входить до програми Олімпійських ігор, фінансування його розвитку державою практично не здійснюється. Тому всю відповідальність за фінансове та матеріальне забезпечення національних збірних команд взяла на себе Федерація мініфутболу України.

Першим етапом створення механізму фінансування збірних команд стало визначення статей витрат на утримання команд. Головні з них такі: витрати, пов'язані з організацією передзмагальних навчально-тренувальних зборів (в Україні чи за кордоном); транспортні витрати; витрати, пов'язані із забезпеченням проживання та повноцінного харчування спортсменів; витрати на придбання інвентаря для команд (повна екіпіровка, ігрова та тренувальна форма, м'ячі, тощо); преміальні винагороди спортсменам; інші витрати, що впливають на нормальну підготовку до змагань та участі в них.